

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัยของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า
- ซึ่งพระองค์ทรงเรียก ทรงเลือกและส่งออกไป

2010

วันอาทิตย์ที่ 17 มกราคม 2010 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2399

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา ปี C

พระวาจา (ยน 2:1-11)

สามวันต่อมา มีงานสมรสที่หมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในงานนั้น พระเยซูเจ้าทรงได้รับเชิญพร้อมกับบรรดาศิษย์มาในงานนั้นด้วย เมื่อเหล้าองุ่นหมด พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงมาทูลพระองค์ว่า "เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว" พระเยซูเจ้าตรัสว่า "หญิงเอ๋ย ท่านต้องการสิ่งใด เวลาของเรายังไม่ถึง" พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงกล่าวแก่บรรดาคนรับใช้ว่า "เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด" ที่นั่นมีโอ่งหินตั้งอยู่หกใบ เพื่อใช้ชำระตามธรรมเนียมของชาวยิว แต่ละใบจุน้ำได้ประมาณหนึ่งร้อยลิตร พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาคนรับใช้ว่า "จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็ม" เขาก็ตักน้ำใส่จนเต็มถึงขอบ แล้วพระองค์ทรงสั่งเขาอีกว่า "จงตักไปให้ผู้จัดงานเลี้ยงเถิด" เขาก็ตักไปให้ ผู้จัดงานเลี้ยงได้ชิมน้ำที่

ภรรยา - ลูกหลาน

สร้างอุทิศแด่ เบเนดิกต์ ฐาณินท์ ตั้งสังฆกรรม
(ครบรอบ 2 ปี)

เปลี่ยนเป็นเหล้าองุ่นแล้ว ไม่รู้ว่าเหล้านี้มาจากไหน แต่คนรับใช้ที่ตกน้ำรู้ดี ผู้จัดงานเลี้ยงจึงเรียกเข้าว่ามา พูดว่า "ใคร ๆ เขานำเหล้าองุ่นอย่างดีมาให้ก่อน เมื่อบรรดาแขกดื่มมากแล้ว จึงนำเหล้าองุ่นอย่างรองมาให้ แต่ท่านเก็บเหล้าอย่างดีไว้จนถึงบัดนี้"

พระเยซูเจ้าทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ ครั้งแรกที่หมู่บ้านคานา แคว้นกาลิลี พระองค์ทรงแสดงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ และบรรดาศิษย์เชื่อในพระองค์

หัวข้อ	พระเจ้าทรงโปรดปรานประชากรของพระองค์
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าทรงรักประชากรของพระองค์
ท่าที	ความรักต่อพระคริสตเจ้า
การดำเนินชีวิต	เราจะแสดงความรักต่อพระคริสตเจ้าด้วยการยอมรับผู้อื่น

บทอ่านที่หนึ่ง : - อสย 62:1-5

พระเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ และประทานความชื่นชมยินดีแก่เขา

บทอ่านที่สอง : - 1 คร 12:4-11

พระเจ้าประทานพระพรให้เราแตกต่างกันไป เพื่อเราจะได้ใช้พระพรเหล่านั้น ในการปรนนิบัติรับใช้พระองค์

พระวรสาร : - ยน 2:1-12

พระเยซูเจ้าทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรกที่หมู่บ้านคานา พระองค์ทรงนำความชื่นชมยินดีมาให้กับทุกคน

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 17 มกราคม ค.ศ. 2010

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	ขับขาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	พ่ออุทพจน์	คามิโอเชียน	คุณทรงพล - คุณวิศิษฐ์	คุณวีระ	คุณรุ่งอรุณ
09.00 น.	พ่ออัครวิวัฒน์	เซอร์วี	เซอร์วี - เซอร์วี	เซอร์วี	เซอร์วี
19.00 น.	พ่อพนด	สัตบุรุษ	คุณเบญจนะ - คุณดวงเดือน	คุณจันทร์ทิพย์	คุณวิจิตรา

- - จากพระราชกิจวัต - -

การแต่งงานในปาเลสไตน์ ถือเป็นงานยิ่งใหญ่ที่สุดของหมู่บ้าน พิธีแต่งงานมักกระทำตอนหัวค่ำ หลังพิธีจะมีขบวนแห่คู่บ่าวสาวไปสู่เรือนหอโดยมีผู้ถือประรำเหนือศีรษะ และผู้ร่วมขบวนแห่ทุกคนจะถือตะเกียงหรือคบไฟสว่างไสว ไปตามเส้นทางที่ยาวที่สุดเท่าที่จะยาวได้ เพื่อให้ชาวบ้านมากที่สุดได้มีโอกาสสอวยพรคู่บ่าวสาว เมื่อถึงเรือนหอ คู่บ่าวสาวจะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงกษัตริย์และราชินี ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การเรียกขาน หรือแม้แต่คำพูดทุกคำของคู่บ่าวสาวก็ได้รับการปฏิบัติ ราวกับเป็นพระบรมราชโองการ พวกเขาจะเปิดบ้านเลี้ยงฉลองเช่นนี้ประมาณ 7 วัน

เหล้าองุ่นถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ในงานเลี้ยงของชาวยิว พวกรับบีถึงกับสอนว่า "ปราศจากเหล้าองุ่น ก็ปราศจากความยินดี" ลำพังการต้อนรับแขกทั่วไป ชาวยิวก็ถือเป็นหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์อยู่แล้ว แต่นี้เป็นงานเลี้ยงฉลองโอกาสแต่งงาน หากเจ้าภาพไม่สามารถจัดหา "เหล้าองุ่น" ไว้ต้อนรับแขก คงไม่ต้องบรรยายว่าจะน่าอับยศอดสูสักเพียงใด

ท่ามกลางสถานการณ์อันเลวร้ายสุด ๆ นี้เอง "พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงมาทูลพระองค์ว่า "เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว" พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า "หญิงเอ๋ย ท่านต้องการสิ่งใด" ความหมายก็คือ "อย่ากังวลเลยแม่ แม่ไม่เข้าใจดอกว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น ปล่อยให้เป็นบุตรของลูกเกิด ลูกจะจัดการทุกอย่างให้เรียบร้อยตามวิธีของลูก" นี่คือนสิ่งที่พระมารดารับรู้และทรงวางพระทัยในพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม จนกล้ากล่าวแก่บรรดาคนรับใช้ว่า "เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด"

บรรดาคนรับใช้ "ตักน้ำใส่จนเต็มถึงขอบ" เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีที่ว่างเหลือสำหรับใส่สาร หรือส่วนผสมอื่นเจือปนเพื่อแปลงน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น ต่อจากนั้น พระเยซูเจ้าตรัสสั่งว่า "จงตักไปให้ผู้จัดงานเลี้ยงเถิด" ผู้จัดงานเลี้ยงมีหน้าที่รับผิดชอบจัดที่นั่งให้แขก รวมถึงการบริการอาหารและเครื่องดื่มซึ่งได้แก่เหล้าองุ่นตลอดงาน

เมื่อ "ผู้จัดงานเลี้ยงได้ชิมน้ำที่เปลี่ยนเป็นเหล้าองุ่นแล้ว" เขาพูดว่า "ใคร ๆ เขานำเหล้าองุ่นอย่างดีมาให้ก่อน เมื่อบรรดาแขกดื่มมากแล้ว จึงนำเหล้าองุ่นอย่างรองมาให้ แต่ท่านเก็บเหล้าอย่างดีไว้จนถึงบัดนี้" แสดงว่าพระองค์ไม่เพียงเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่นอย่างรองเท่านั้น แต่ทรงทำให้เป็นเหล้าองุ่นชั้นเลิศอีกด้วย

แม้พระนางจะไม่เข้าใจว่าพระเยซูเจ้ากำลังจะทำสิ่งใด และหากฟังเผินๆ ดูเหมือนพระองค์จะปฏิเสธคำขอของพระนางด้วยซ้ำไป กระนั้นก็ตาม พระนางยังเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทำสิ่งที่ดีที่สุดในที่สุด จึงกล้าสั่งบรรดาคนรับใช้ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ พระนางเชื่อและวางใจ **แม้ไม่เข้าใจ**

อัศจรรย์ครั้งแรกของพระเยซูเจ้าเกิดขึ้นระหว่าง “งานแต่งงาน” ซึ่งเป็นงานที่เต็มเปี่ยมไปด้วย ความรื่นเริงยินดีและความสุข **พระองค์ทรงพอพระทัยร่วมแบ่งปันความยินดีและความสุข**

เราทราบแล้วว่า การต้อนรับแขกของชาวตะวันตกถือเป็นเรื่องที่ศักดิ์สิทธิ์ และการปล่อยให้งานแต่งงาน “ล่ม” เพราะไม่มีเหล้าองุ่นต้อนรับแขกนั้นน่าอับอายสุดลูกหูลูกตา เพราะทรงเข้าถึงจิตใจ ทรงเห็นอกเห็นใจ และทรงเมตตาผู้เดือดร้อนขัดสน พระเยซูเจ้าทรงช่วยเหลือคู่บ่าวสาวชาว ชนบทให้รอดพ้นจากความอับอายสุดลูกหูลูกตา

ชาวยิวถือว่า จำนวน 7 หมายถึง ความสมบูรณ์ ความครบครัน ในเมื่อมี “โอ่ง” เพียง 6 ใบ จึงหมายถึง ความไม่สมบูรณ์ ความไม่ครบครัน สำหรับยอห์น สิ่งที่ไม่ครบสมบูรณ์ได้แก่กฎระเบียบ ต่างๆ ที่ชาวยิวยึดถือเป็นหนทางนำมนุษย์กลับไปหาพระเจ้าได้ หลังจากเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น ชั้นเลิศ พระเยซูเจ้าทรงแทนที่กฎระเบียบที่บกพร่องและไม่ครบสมบูรณ์ ด้วย “พระพรหมทาน” ที่ดีเลิศ และสมบูรณ์ครบครัน

นอกจากคุณภาพชั้นเลิศแล้ว ปริมาณเหล้าองุ่นยังมีเต็มโอ่งหินถึง 6 ใบ ๆ ละประมาณ 100 ลิตร หากบรรจุใส่ขวดเบียร์ขนาดใหญ่จะได้ประมาณ 800 ขวด ซึ่งมากเกินไปสำหรับงานแต่งงานไม่ว่าจะ ยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม หมายความว่า มีพระพรหมทานมากเกินไป จนไม่มีทางที่จะมีผู้ใด “ขาดแคลนพระพรหมทาน” ของพระเยซูเจ้าได้ พระองค์สามารถเปลี่ยนความบกพร่องของเราให้เป็น ความดีครบครันได้อย่างไม่จำกัด

-- ข้อตั้งใจ --

1. ข้าพเจ้าจะใส่ใจต่อความต้องการของผู้อื่น และช่วยเหลือเขาด้วยความเต็มใจ
2. ข้าพเจ้าจะน้อมรับพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า
3. ในวันนี้ ข้าพเจ้าจะนำความสุขและความชื่นชมยินดีไปให้เพื่อนๆ ของข้าพเจ้า

เหมือนสิ่งสุดท้าย

ใครจะไปรู้ได้ว่า.. ใครกำลังรออยู่ถึงลำดับที่เท่าไร
และใครจะเป็นลำดับต่อไป เด็ก ผู้ใหญ่ หรือคนชรา
ไม่มีใครมีอภิสิทธิ์เหนือความตายได้มากกว่าใคร

เราอยู่ในยุคของการเปลี่ยนแปลง เป็นหลักคิดที่นักคิดสมัยใหม่ตระหนักและปรับตัว เพื่อรับมือกับสภาพที่เป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน แต่สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ เพราะความจริงแล้ว เราอยู่กับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตั้งแต่เริ่มต้น เพียงแต่เราไม่ได้ตระหนักถึงนั่นเอง ทุกสิ่งล้วนเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ จะเร็วหรือช้า... ขึ้นอยู่กับความตระหนักรับรู้อของเรา

นักคิดและนักบุญหลายคนบอกกับเราว่า.. จงทำสิ่งที่เรากำลังทำอยู่เหมือนกับว่ามันเป็นครั้งสุดท้าย เพราะถ้าเรารู้สึกว่า.. สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับเราเวลานี้ ขณะนี้ เป็นสิ่งสุดท้ายที่เราจะสามารถประสบพบเจอกับมันอีกได้ มันคงเป็นสิ่งที่มีความหมายทุกเสี้ยววินาทีกับมันอย่างละเอียดละออ ในทุกอณูของความรู้สึกเลขที่เดียว เราคงอยากจะทำมันอย่างสุดแรงเกิด เพื่อให้ได้ลิ้มรส ได้สัมผัสในทุกส่วนของมัน

ความรู้สึกนี้เกิดขึ้น เพราะเราสะดุ้งกับสิ่งที่เกิดขึ้นในระยะเวลาเหล่านี้ ที่ทำให้มองเห็นอะไรต่อมิอะไรของชีวิตได้ชัดขึ้น มันเป็นความแน่นอนและความไม่แน่นอน มันเป็นสัจธรรมและปริศนาธรรมของชีวิต มันเป็นที่เรารู้จักและอยากหลงลืม แม้ไม่นึกถึง แต่มันก็อยู่ตรงนั้น รอเราทุกคนอยู่ ไม่ว่าเราจะรู้จักหรือไม่อยากรู้จักมันก็ตาม เราเรียกสิ่งนั้นว่า "ความตาย"

ได้ยินข่าวของคนรู้จักในวัยทำงาน ที่ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ และใครจะไปคาดคิดว่าการเดินทางกลับจากการสัมมนาปกติธรรมดาๆ ที่เกิดขึ้นประจำบ่อยๆ ในชีวิตประจำวันของเขา แต่ครั้งนี้มันกลับเป็นเรื่องไม่ธรรมดา แต่เป็นการสูญเสียที่ไม่มีวันกลับของเขาเอง แม้ความไม่ประมาทของเราก็ไม่อาจรับประกันได้ถึงความไม่เกิดของเหตุอันไม่คาดคิด

หรือข่าวของเด็กวัยเรียนที่ประสบอุบัติเหตุ เพียงแค่เสี้ยววินาที เพราะความไม่ธรรมดาเพียงครั้งเดียวในวันนั้น มันเป็นประสบการณ์ที่หลายกำแพงของข้อจำกัด และเป็นสมการที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนโดยไม่มีเงื่อนไข

ใครจะไปล่วงรู้ได้ว่า.. ใครกำลังรออยู่ถึงลำดับที่เท่าไร และใครจะเป็นลำดับต่อไป เด็กน้อย ผู้ใหญ่ หรือคนชรา ไม่มีใครมีอิทธิพลเหนือความตายได้มากไปกว่าใคร

มันเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานการณ์ และก็ไม่รู้ว่ามันจะเกิดกับใคร หรือแม้แต่เรา เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร จนทำให้ขบคิดว่า.. โลกนี้มีหลักประกันอะไรแน่นอนได้บ้างหนอ ความรู้สึกที่ทุกอย่างอาจเป็นครั้งสุดท้าย เราจะไม่ได้ประสบพบกับมันอีกครั้ง ทุกอย่างจะเปลี่ยนไป โดยที่เราไม่รู้.. มันจะเป็นอะไร และมันจะเป็นอย่างไร มันคงทำให้เราอยากจะดื่มชดกาลเวลาที่กำลังผ่านไปนี้อย่างหิวกระหาย ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นคงมีคุณค่ามากอย่างน่าประหลาดใจ

แต่มนุษย์เราก็แปลก ทั้งๆ ที่ทุกวันของชีวิต บอกเล่าถึงความไม่จริง ถึงความคับสูญและจากลา แต่เราก็อ้างเหมือนกับว่า.. ดาตุแต่ก็มองไม่เห็น หูฟังแต่ก็ไม่ได้ยิน ทุกวันเราจจะระเริงประจุกว่า.. เวลาไม่มีจบสิ้น เราปฏิเสธความเสื่อมถอย และทยอยพากันยึดอายุขัยกันอย่างลิ้มแก่ แต่สังขรรณก็ยังคงสอนให้เราได้เห็นอยู่วันยังค่ำว่า.. ไม่มีใครเลยที่อยู่คงกระพัน

ถ้าเราเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ประจักษ์เร็วก็คงดี เพราะว่าเราคงจะไม่ปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า ไม่ปล่อยให้มิตรภาพกับคนที่เรารัก มีโอกาสคลอนแคลน ไม่ปล่อยให้ความสุขของดวงตะวัน สายฝน และเสียงจ๊กจั่นได้ผ่านไป หรือแม้แต่โอกาสของการได้เติมเต็มความสุข เพียงแค่การให้น้ำแกวหนึ่งกับคนที่กระหายได้หลุดลอยไป

ชีวิตนี้สั้นนัก และคงมีโอกาสดีๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา ซ้ำๆ กันได้ไม่กี่ที ให้เรารู้จักสูดอากาศ และรับโอแดดที่อบอุ่นอย่างรู้คุณค่า ให้เราผ่านเวลาขณะนี้ของชีวิตอย่างมีคุณค่า ให้เราอมมิตรภาพ และรอยยิ้มให้กับคนที่ยืนอยู่ข้างหน้าเรา เพราะไม่แน่ว่า.. เราอาจจะไม่ได้พบหน้าเขาอีกเลย หรือความสุขแม้เพียงน้อยนิดแบบวันนี้เวลานี้ ที่อาจจะไม่เคยได้เกิดขึ้นกับเราอีกเลยในชีวิต.. ก็เป็นไปได้

“จงตื่นเฝ้าระวังเถิด เพราะท่านไม่รู้ว่าจะ...”

นายของท่านจะมาเมื่อไร” (มธ 24:42)

(จาก : นิคยสารคอนบอสโก)

ประกาศ	สรุปข่าว
---------------	-----------------

รับตีลมหาสันทอย่างสง่า (ป.6, ม.3, ม.6, ปวช.3)

วันอาทิตย์ที่ 17 มกราคม ค.ศ. 2010 เวลา 9.00 น. ทางวัดจะจัดพิธีรับตีลมหาสันทอย่างสง่า ให้แก่นักเรียนชั้น ป.6, ม.3, ม.6, ปวช.3 โดยประสานกับทางโรงเรียนของเขา เพื่อการเตรียมจิตใจอย่างเหมาะสม

ระลึกถึงนักบุญโยเซฟ

ขอเชิญสัตบุรุษทุกท่านร่วมพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เพื่อระลึกถึงนักบุญโยเซฟ องค์อุปถัมภ์ของวัด ในวันอังคารที่ 19 มกราคม ค.ศ. 2010 เวลา 19.00 น. หลังมิสซาจะมีการแห่ไปยังอนุสาวรีย์นักบุญโยเซฟด้านหน้าวัด

บวชเป็นพระสงฆ์

คณะนักบวชชาละเวียนแห่งประเทศไทย และ ครอบครัวโรจนสุทัศน์กุล มีความยินดีขอเรียนเชิญท่าน ร่วมในพิธีบวชพระสงฆ์ ของ สังฆานุกรกาเบรียล มณฑล โรจนสุทัศน์กุล โดยพระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีदारูณศีล ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง วันเสาร์ที่ 30 มกราคม ค.ศ. 2010 เวลา 10.00 น.

ประกาศตีลสมรส

นายโยเซฟ สัตยธนะ ทีปจารย์ บุตรของ นายโยเซฟ วิชาญ และ นางเทเรซา ศรีไพโร ทีปจารย์ (สมาชิกกลุ่ม) จะเข้าพิธีสมรส กับ นางสาวสุณี ตั้งสุทธิมงคล ธิดาของ นายพิชัย และ นางสมใจ ตั้งสุทธิมงคล (ชาวกรุงเทพฯ) ในวันจันทร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 เวลา 15.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ทางวัดขอแสดงความยินดีและร่วมใจภาวนาให้ พี่น้องท่านใดเห็นว่ามีข้อขัดขวางสำหรับคู่สมรสนี้ ต้องแจ้งให้คุณพ่อเจ้าวัดหรือพระสังฆราชทราบโดยด่วนก่อนที่จะเข้าสู่พิธีสมรสนั้น

ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	มกราคม 2010 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 17 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มีกาแอล ยงยุทธ มหัทธมงคล (ครบ 11 ปี) สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน อุทิศแด่ โดเรนโซ สุรเดช อุจนานนท์	ลูก วัด คุณชูพร
จันทร์ที่ 18 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มาริอา วิมลมาศ ปิติสันต์ อุทิศแด่ อามาโต อนันต์ แข็งกิจ	คุณเอ็ดโตเร-คุณพงศ์ทิพย์ คุณชูศรี
อังคารที่ 19 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เบเนดิกต์ สุจินต์ ตั้งสังฆกรรม (ครบ 2 ปี) อุทิศแด่ โยเซฟ เสน - อรรณา ประนอม สมบูรณ์ศิริ	ครอบครัวคุณวิชณี คุณวิภา
พุธที่ 20 19.00 น.	น.ฟาเบียน พระสันตะปาปาและมรณสักขี น.เซบาสเตียน มรณสักขี อุทิศแด่ โยเซฟ นิตย กิดรุ่งเรือง อุทิศแด่ มาริอา กาเมลา วรรณภา โชติจิรพรรณ อุทิศแด่ อัลฟองโซ เซาว์ - อูซึอา ทวี รุจิรัตน์	คุณศวรรส คุณนภาพร ลูก - หลาน
พฤหัสบดีที่ 21 19.00 น.	ระลึกถึง น.อัครนส พรหมจารีและมรณสักขี โมทนาคุณพระเพื่อการสอบของลูก สุขสำราญ คุณเสรินทร์ ตั้งสังฆกรรม	คุณมานิตย์ - คุณกุลธิดา คุณเสรินทร์
ศุกร์ที่ 22 19.00 น.	น.วินเซนต์ สังกานุกรและมรณสักขี อุทิศแด่ โยเซฟ สัมฤทธิ์ - อูซึเอ็ง วัวย มหัทธมงคล อุทิศแด่ เปลา มูญแถม อุจนานนท์	คุณณฤทธิ์ - คุณศรินทิพย์ ลูก
เสาร์ที่ 23 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อรรณา จำลอง แซ่ตัน (ครบ 21 ปี) อุทิศแด่ อรรณา มั่น แฉวเจริญ (ครบ 30 ปี)	ลูก - หลาน คุณจาวพรรณ